

KRZYSZTOF KUCZYŃSKI

EGZYSTENCJE

KRZYSZTOF KUCZYŃSKI

EGZYSTENCJE

Niewidzialne miasto

Zwykłe fotografie

Niezwykłe egzystencje

Zestaw fotografii Krzysztofa Kuczyńskiego „Egzystencje” zawiera dwa realizowane w różnych okresach cykle zdjęciowe. Wcześniejszy, pochodzący z lat 80 - 90, zatytułowany „Zwykle fotografie” to seria klasycznych, czarno - białych obrazów, opartych o czysto dokumentalną relację z tego, co widoczne, zastane, dane wprost w akcie typowego oglądu. Dostrzeżony przez fotografa świat to najbliższe otoczenie, *sytuacje peryferyjne*, w zasadzie banalne, pozornie nie zasługujące na jakąś specjalną uwagę. To zasługą fotografa jest to, iż przedmioty przez niego sfotografowane wydają się być w jakimś sensie nierzeczywiste, mimo, iż fotografia jest przecież w swojej istocie detaliczna, dosłowna i precyzyjna w permanentnym zapisie wszystkiego, co znajduje się w polu widzenia obiektywu aparatu. Te jednak obrazy skutecznie redukują widok do zawartości, którą autor uznał za odpowiednią do wywołania założonego przez siebie efektu. Oto zwykle przedmioty okazują się być niezwykle. Na chwilę wychodzą z cienia, dopominając się o należną im uwagę. Ich fotogeniczność staje się dla nas kusząca, ale i zaskakująca. Łatwo dajemy się uwieść ich niecodziennemu, nagle odkrytemu pięknu, które na ogół umyka naszej percepcji. Przedmioty codziennego użytku, trywialne w swoich utylitarnych funkcjach, zaświadcniają nie tyle o swoim istnieniu, ile o estetycznych kontekstach swej autoprezentacji. Fotografie Kuczyńskiego, ortodoksyjne w swojej medialnej specyfice, nawiązują historycznie do tradycji amerykańskiej z połowy ubiegłego wieku a bardziej współcześnie - do propagowanej przez Andrzeja Saja idei fotografii czystej. W moim przekonaniu komentują one dwa istotne wątki, prezentując z jednej strony specyfikę samego fotograficznego medium, z drugiej zaś destylując z widoku rzeczywistości ten jej wycinek, który sam z siebie, choć ukazany w sposób dosłowny, wręcz naturalistyczny, zaświadcza o tej egzystencjalnej prawdzie, która jest oparta o zasadę harmonii i porządku. Ten rodzaj wrażliwości jest dla Kuczyńskiego charakterystyczny - w zasadzie określa on większość jego dotychczasowych fotograficznych dokonań.

W zestawie „Niewidzialne miasto” dopatruję się jednak nieco innej autorskiej inspiracji. Nie wyklucza ona, raczej uzupełnia, poprzednią strategię. Jest też efektem naturalnej drogi rozwojowej każdego otwartego na *poszukiwanie* artysty. Cóż widzimy na tych fotografiach? Pozornie odpowiedź jest prosta: oto obraz miasta - budynki, roślinność, ulice, specyficzna miejska aura. Zdjęcia są nienagannie skomponowane, interesujące od strony treściowej. Już to samo wystarczy, aby określić ów cykl, jako udany. Estetyzujący dokument - jakkolwiek by ta nazwa była irracjonalna - to wydaje się, że będzie w tym przypadku zasadna dla określenia tego stylu fotografowania. Co więc intrygującego znajdujemy w tym zestawie? Ano to, iż na zdjęciach widzimy to, co niewidoczne: miasto zostało sfotografowane w promieniowaniu podczerwonym. Większość, jeśli nie wszystkie praktyki tego typu podyktowane są zazwyczaj względami czysto estetycznymi, żeby nie powiedzieć: piktorialnymi. Rzeczywiste zaś

intencje Kuczyńskiego biorą w nawias ową zbanalizowaną formułę samej tylko dekoracyjności. Fotograf w swoim działaniu staje tu równolegle na pozycji badacza, który wykorzystuje promieniowanie podczerwone, aby *zobaczyć* to, co niewidoczne w procesie normalnego widzenia. Metoda stosowana również w kryminalistyce oraz przy weryfikacji dzieł sztuki została tu wykorzystana w ujęciu o wiele bardziej „globalnym”. Autor zdaje się mówić: *chcę przeświecić świat widzialny w sposób, który pozwoli wnikać w jego struktury będące ciągle niezapoznaną tajemnicą*. Zdaje sobie bowiem sprawę, że nasze ograniczone, ludzkie widzenie rzeczywistości, jest uwarunkowane w tym przypadku biologią, a więc konstrukcją oka i jego stosunkowo wąskim zakresem uczulenia na promieniowanie elektromagnetyczne. Kuczyński *świadomie* akcentuje moment receptywny i percepcyjny poznania, zawieszając w niepewności jego ostateczny element - interpretację. Może to rodzić pewien niedosyt u odbiorcy, który zechce te obrazy zinterpretować w sposób stereotypowy, a więc powierzchowny. A są one przecież wyrazem tęsknoty za transcendencją, która pod postacią symbolicznego nawiązania do *tajemnicy* daje posmak, złudzenie obcowania z innym wymiarem widzialnego. Myślę, że „Niewidzialne miasto” stawia dość istotne pytanie, czy fotografia - wyeksploatowana w swojej referencyjnej formule objaśniania świata - nie zbanalizowała już samej siebie, nie zmęczyła odbiorców powtarzaniem do znudzenia rytualnym celebrowaniem swoich estetycznych i sprawozdawczych funkcji? Czy nie jest tak, że być może wycofuje się ona z zasady opisywania rzeczywistości, przechodząc z wolna na pozycję bycia tą rzeczywistością? Jeśli tak, to *wartość dodana*, którą staje się w takim przypadku, jest już zasadniczą cechą ją opisującą, wychodzącą poza jej zwyczajowo rozumianą „przynależność” medialną, stając się - być może - kategorią postmedialną.

„Niewidzialne miasto” jest bytem istniejącym tylko na fotografii, ale i poprzez fotografię. W tym sensie jest bytem autonomicznym. Choć w znaczącej mierze opartym w dalszym ciągu na strukturach estetycznych, czyni z nich jednak tylko rodzaj pomostu do uzewnętrznienia kształtu autorskiej interpretacji, nie tyle rzeczywistości, co sposobu jej ujmowania. Parafrazując jedną z zasad hermeneutyki, według której nie byt jest istotny, lecz samo w sobie bycie, można by stwierdzić: nie konstatacja świata i jego opis a tworzenie kolejnych jego przejawień ważne jest dla poszukującej fotografii. Zaraz potem pojawia się radość (i ryzyko) stawiania pytań, a przede wszystkim poszukiwanie sposobu na osobistą interpretację tego, co wydają się już wyeksploatowane i ostatecznie spełnione w mnogich opisach i świadectwach.

Piotr Komorowski
Wrocław, styczeń 2011r.

10

KRZYSZTOF KUCZYŃSKI

ul. Mickiewicza 16/1a / 58-500 Jelenia Góra / koda40@o2.pl
www.krzysztofuczynski.com

Urodzony w 1964 roku we Wrocławiu.

Absolwent Wyższego Studium Fotografii w Warszawie (dyplom w 1989 r., promotor Jerzy Lewczyński).

Członek Związku Polskich Artystów Fotografików od 2009 roku.

Wystawy indywidualne:

1984 - *Fotografia*, Galeria JTF, Jelenia Góra

1986 - *Zwykłe fotografie*, Galeria „Korytarz”, Jelenia Góra, Świdnica, Wałbrzych

1991 - *Auto-fotografia*, Galeria „Korytarz”, Jelenia Góra; Galeria „Klatka”, Lwówek Śląski

1996 - *Dotykając*, Galeria „Korytarz”, Jelenia Góra

Ważniejsze wystawy zbiorowe:

1986 - *Ogólnopolska Wystawa Fotografii „Konfrontacje '86”*, Gorzów (II nagroda)

1986 - *First Annual International Miniature Art Exhibition*, Del Bello Gallery, Toronto, Kanada

1988 - *Fotografia* (razem z N. Hobgarską i W. Zielińskim), KMPiK, Jelenia Góra

1989 - *Warsztaty Gieraltowskie*, Galeria BWA, Jelenia Góra

2002 - *Zestaw '2002*, Galeria Fotografii, Świdnica

2005 - *Międzynarodowy Salon „Martwa natura w fotografii”*, Miejska Galeria Sztuki, Częstochowa;
Galeria Fotografii Miasta Rzeszowa; Galeria BWA-ZPAF, Kielce

2006 - *Pamiętka z Karkonoszy. Fotografia – Nowe media*, BWA, Jelenia Góra

2006 - *II Przegląd Twórczości Fotograficznej Artystów Jeleniogórskich* – Galeria „Korytarz”, Jelenia Góra

2007 - *Wystawa Towarzystwa Fotografów Euroregionu Nysa KONTAKT* – Česka Lipa, Czechy

2007 - I Triennale Fotografii Wałbrzyskiej – Galeria pod Atlantami, Wałbrzych

2008 - *Aura Karkonoszy*, Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu

2009 - *IV Międzynarodowy Salon „Martwa natura w fotografii”*, Miejska Galeria Sztuki, Częstochowa;
Galeria Fotografii Miasta Rzeszowa; Galeria BWA-ZPAF, Kielce

2010 - *Trwałość i przemiana*. Doroczna wystawa OD ZPAF - Dolnośląskie Centrum Fotografii,
Galeria Domek Romański, Wrocław

Laureat Grand Prix XIV Biennale Fotografii Górskiej w 2006 roku w Jeleniej Górze.

II nagroda XXVII Międzynarodowego Konkursu Fotograficznego KRAJOBRAZ GÓRSKI im. Jana Sunderlanda
w 2007 roku w Nowym Targu

2007

Niewidzialne miasto

2007

Niewidzialne miasto

2007

Niewidzialne miasto

2007

Niewidzialne miasto

2007

Niewidzialne miasto

2007

Niewidzialne miasto

2007

Niewidzialne miasto

2008

Niewidzialne miasto

2007

Niewidzialne miasto

2008

Niewidzialne miasto

2007

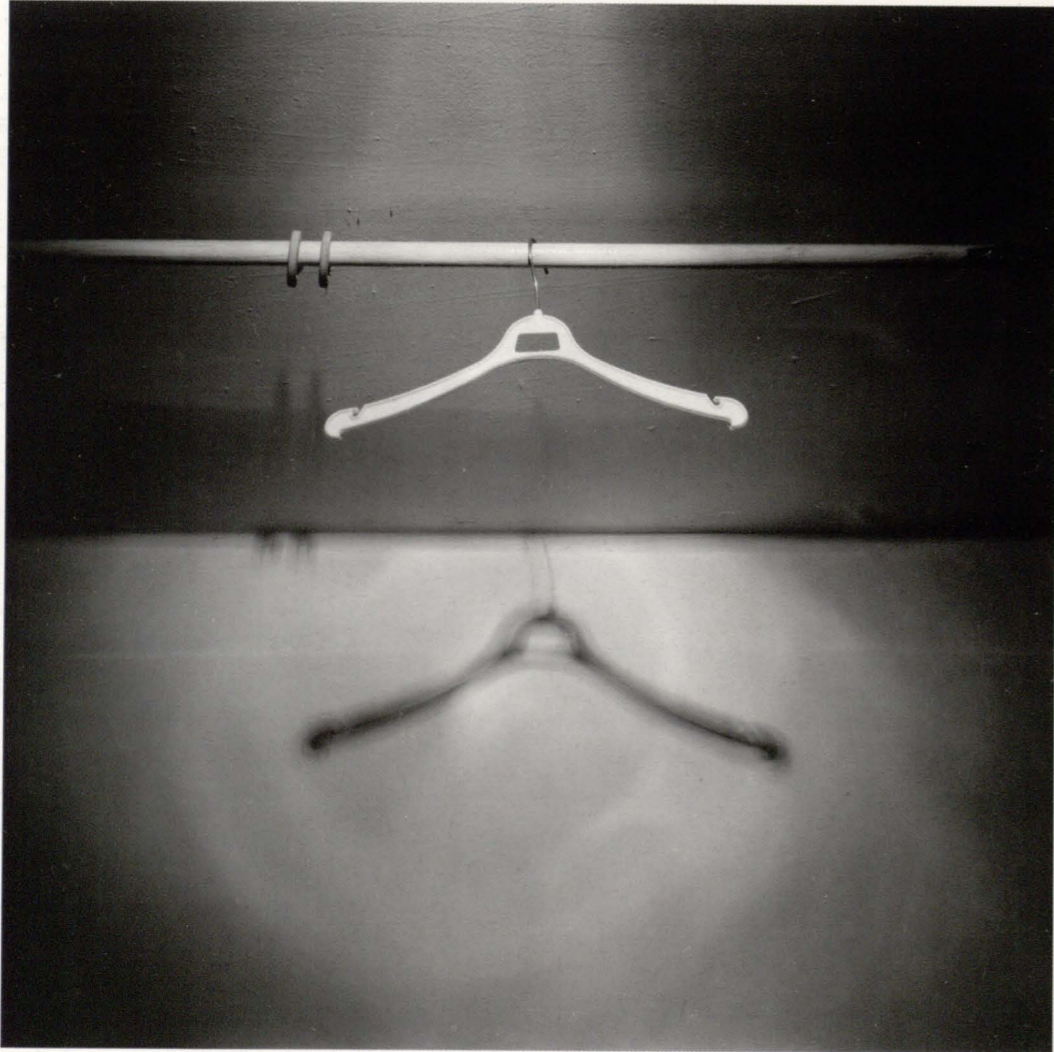
Niewidzialne miasto

2008

Zwykłe fotografie

1985

Zwykłe fotografie

1998

Zwykłe fotografie

1985

Zwykłe fotografie

1985

BWA Jelenia Góra

KRZYSZYTOF KUCZYŃSKI
EGZYSTENCJE
 Niewidzialne miasto
 Zwykłe fotografie

Wystawa zrealizowana ze środków
 Miasta Jelenia Góra
 i przy pomocy Drukarni NYC Serwis

Wydawca:
 Galeria Sztuki BWA
 ul. Długa 1
 58-500 Jelenia Góra
 Tel. 75/7526669, fax. 75/7675132
www.galeria-bwa.karkonosze.com
www.transfuzje-bwa.blogspot.com

Dyrektor: Janina Hobgarska

Projekt graficzny:
 Luiza Laskowska, Krzysztof Kuczyński

Podziękowania dla laboratorium
 fotograficznego PROLAB w Jeleniej
 Górze

Luty 2011r.

ISBN: 978-83-87871-71-0

ISBN: 978-83-87871-71-0